

Kirkeblad

FOR VÆRØY OG RØST



NR. 1

MARS 2007

51. ÅRG.



Den nye rettferdighet – den nye makten

De som begynte klokka seks om morgenen og hadde holdt på i tolv timer og de som begynte kl fem om ettermiddagen og bare hadde jobba i en time, fikk samme lønn.

Det er urettferdig. Rettferdighetssansen er sterkt utviklet hos de fleste av oss – spesielt når den gir andre fordeler. - Nå taler ikke Jesus om lønn i sin alminnelighet. Han taler til sine etterfølgere. Han er bekymret. Han har hørt dem snakke om hvem som skulle være størst i himmerike. Da hadde Jesus tatt et lite barn og sagt at de måtte bli som barn.

Var problemstillingen om lønn og posisjon aktuell i den nærmeste kretsen rundt Jesus – er det ikke mindre aktuelt i dag!

”For de siste skal bli de første – og de første være de siste”. Og ”den som vil bli stor blant dere, skal være deres tjener”. Sier Jesus. Det er uvant tankegang – om makt og rettferdighet.

Nå har mange misbrukt disse ordene til å styrke sin makt. Men slik var det ikke med Jesus. Han var alles tjener. Fødselen hans viste det. Guds sønn kom i



et nyfødt barns skikkelse. Sårbart og svakt.

Guds sønn som livet igjennom sto på de svakes side – og våget å bli misforstått og forhatt. - Tatt til fange og tatt av dage. Uten å kreve rettferdig behandling, og uten å bruke makt.

”Løsepenge” hadde han kalt seg selv.

”Nåde og sannhet”, tolket Johannes det som. Eller som kjærlighet. Guds nye og overraskende rettferdighet.

”Kristi kjærlighet tvinger meg”, skrev Paulus en gang for å forklare sin nye tjeneste etter at han hadde møtt Jesus. Paulus talte plutselig helt annerledes. De gamle grensene var borte. ”Her er ikke jøde eller greker, her er ikke slave eller fri, her er ikke mann eller kvinne”. Dette er den nye rettferdigheten, skapt av nådens og kjærlighetens frigjørende kraft. Den som snur alt på hode.

Den som gjør den svake sterk. De overhørte, hørt

Når kirken framstår på sitt beste i historien, er det denne frigjørende kraften som gjenkjennes – både innad og utad. Dessverre speiler kirken så altfor ofte maktens rettferdighet – med dens arroganse og dens kulde. Dens blindhet – og dens taushet

Vi så det i Sør-Afrika. Landets historie er en påminnelse om hvordan mange, også i kirken, kunne lukke ørene og ikke høre ropet om rettferdighet, om verdighet.

Samenes historie forteller noe av det samme. Om storsamfunnets manglende ydmykhet og respekt. Om overgrep mot kultur og identitet. Mange, også i kirken, manglet lydhørhet overfor det samisk folks lengsel etter rettferdighet og verdighet.

Og fortsatt trenger vi en organisasjon som tør å kalle seg ”rettferdighet for taperne”. Det er en organisasjon med dyp klangbunn i den nye rettferdigheten.

Å være leder i kirken må bety å være lydhør for rop om rettferdighet – den partiske rettferdigheten – Guds rettferdighet. Å være leder i kirken må bety å søke å la seg styre av den nye rettferdigheten.

”Her er ikke jøde eller greker, her er ikke slave eller fri, her er ikke mann eller

kvinne”, skrev Paulus. I ettertid kan vi spørre om han i alt og ett maktet å se konsekvensene av denne grensesprengende formuleringen.

Nå fortsetter visjonen med noe som er like visjonært: ”Dere er alle en i Kristus Jesus”.

Og det er der vi også må slutte –
der hvor det hele begynner – i Kristus Jesus.

Det er i hans navn alt en gang skal ta slutt – da det nye blir total virkelighet og Jesus Kristus blir alt i alle.

Tor B. Jørgensen
biskop

Tanker fra vigslingspreken
Biskop Tor B. Jørgensen
Bispevigslingen i Nordlandskatedralen
28 januar 2007 – (Vingårdssøndagen – Mt 20,1-16)

Da Langholmen ble Korneliusholmen

Johnny Didriksen

Ytterst på Langholmen bygde Kornelius huset sitt. Det var det første og eneste beboelseshus som ble oppført der på holmen som etter hvert ble kjent som ”Korneliusholmen” på Værøy. Huset var bygd delvis på påler og delvis på steinmur. Folk flest undret seg over at huset sto han av i alle høst- og vinterstormene – til tross for solid bardunering.

Kornelius sin sønn, Laurits, giftet seg med Anna. De tok etternavnet Holmen. Laurits og Anna fikk 8 barn: Signe, Kalle, Hanna, Aslaug (f. 1916 – d. 1921), Otto, Allert, Jens og Aslaug.

Vi – far Sigurd og bestefar Jondal, hadde vårt fiskemottak på Hjellholmen. På den ene siden fiskemottaket, på den andre siden vis a vis Langholmen og ”Holmingan”, var trandamperiet. Vi hadde for øvrig både egnerbu, kai og tørrfiskhjeller på Langholmen for i de fiske-rike årene fra 1944 og utover, ble hjellplassene utnyttet fullt ut. Hjellplassene på Langholmen har vi fortsatt.

En høstdag – jeg kunne vel være 12-13 år den gangen, ble jeg sendt til Hjellholmen for å se om dørene og vinduene var hele

og forsvarlig stengt. Det regnet og blåste kraftig. Etter at jeg var ferdig med den ene siden av holmen, gikk jeg over til damperisiden. Det foregikk selvsagt ingen trandamping på denne tiden av året, så lokalene var kalde og mørke. Men jeg var glad over å komme meg i ly for regnet og vinden.

Plutselig ser jeg Anna på Langholmen. Hun kryper forsiktig opp på det torvtekte taket. I handa har hun en lang stang. Hun kommer opp til skorsteinen og begynner å feie den. Det blåser så kraftig at hun har store vansker med å holde seg fast. Å ramle ned fra taket ville ikke være særlig gunstig. På den ene sida sjø, på den andre sida stein og berg. Etter vel 20 minutter var feinga unnagjort, og Anna klatret møysommelig ned igjen. Den dama lot seg ikke stoppe av vind og regn...

Så en høst skulle en av sønnene, han Allert, bygge hus, også han på Langholmen. Her måtte det en sprengning til. I middagspausen hadde han lagt fra seg noen tennhetter i en tom fyrstikkeske i vinduskarmen på kjøkkenet. Etter middag gikk alle til sitt. Anna ryddet på kjøkkenet og fant fyrstikkeska i vindu-



Huset på Langholmen fotografert på slutten av 1960-tallet.

Foto: Dag Sørli

skarmen, ristet på eska og konstaterte at den var tom. Dermed gikk den i ovnen. Han far sjøl satt fordypet i sitt favorittblad – ukebladet ”Allers” – da det smalt fra ovnen. Et øredøvende brak. Men Laurits var, som de fleste kanskje husker, ikke så lett å vippe av pinnen. Han løftet på hodet og konstaterte ”krutt i kulla, krutt i kulla” – og dermed var den historien ute av verden.

Jeg antar at pipa etter denne behandling-
en ikke behøvde feing på en god stund. Det hører for øvrig med til historien at det ikke ble noe av Allerts husplaner på Langholmen.

Slik jeg husker det, flyttet Allert og en av søstrene til Røst. Kalle og Jens bygde hus oppe i Marka. De var ugifte og bodde sammen. Otto giftet seg med Kanutte og bygde like ved Idrettshuset. Dermed ble vi naboer. Bedre naboer kunne en ikke ønske seg – alltid var de blide og fornøyde.

”Holmingan” var ganske enestående og klarte seg etter forholdene bra, selvhjelpne som de alltid var. Jeg kan ikke minnes å ha hørt at noen snakket stygt om disse menneskene. I dag er de borte alle sammen – det samme er huset ytterst på Langholmen. Det som er igjen etter dem er de mange gode minnene...

Fullsatt kirke på lørdagskonsert



En så godt som fullsatt Nordlandskirke tok godt i mot de kjente musikerne Susanne Lundeng med band og Håvard Lunds trio.

— Det er imponerende at man på Værøy klarer å samle over hundre mennesker til konsert i kirka på en lørdagskveld, sier Susanne Lundeng i en kommentar. Konserten hadde mange høydepunkt. Deler av programmet var hentet fra hen-

nes siste CD – ”Nattevåk” – som forøvrig var spilt inn i sin helhet på Værøy.

Leder i Fellestrådet på Værøy, Turid Arnesen, mener det er positivt at Fellestrådet har åpnet for bruk av kirkerommet til flere formål. Konserten med Lundeng og Lund frister til gjentakelser.

Foto: Remi Johansen

Høytidelig åpning av saltfiskanlegget på Røst

Ragnhild Meland

Lørdag 11. februar var det duket for stortilt åpning av "Røst Saltfisk Compagnie". Etter en intensiv byggeperiode, har bygget kommet opp på "Mellom-Glea" på rekordtid, og eierne inviterte Røstfolket til å overvære den offisielle åpningen.

Det nye saltfiskanlegget med den nye dypvannskaien i front.

Foto: Ragnhild Meland

Ordfører Paul Rånes holdt tale, og uttrykte store forventninger til at den nye næringsvirksomheten skal få gode ringvirkninger i lokalsamfunnet. Jonny Greger fra "John Greger AS" takket alle som hadde bidratt til å få prosjektet og bygget på bena på så kort tid, og kunne fortelle at allerede etterfølgende mandag skulle de ta i mot den første fisken! Sonja Steen, fylkesråd for næring og samferdsel, fikk sammen med Knut Haagensen fra "Jangaard Export", æren av å klippe





Saltfiskanlegget eies bedriftene John Greger AS, Røst Sjømat, AS Glea og Jangaard Export AS, her representert ved Johny Greger, Tore Johansen, Geir Børre Johansen, Gunnar Haagensen, Ansgar Pedersen, Knut Haagensen, Jon Pedersen og Olaf Johan Pedersen jr.

Foto: Ragnhild Meland

den røde snora. Anne Cecilie Pedersen, leder for Hovedutvalget for næring i Røst kommune, holdt en tale som satte det nye anlegget og Røst som fiskerisamfunn i et større perspektiv. Nedenfor kan du lese et utdrag av hennes tale.

Det ble servert kake og snitter, og de nysgjerrige fremmøtte fikk anledning til å besiktige produksjonshallen. Det er ikke bare ordføreren som har forventninger til at dette blir et positivt løft for

Røstsamfunnet, og en optimistisk stemning preget hallen denne lørdagen.

Tale ved Anne Cecilie Pedersen:

”Mange, meg iberegnet, løftet nok et øyebryn eller to da ryktene om samarbeid mellom røstbedriftene og sunnmøringer begynte å sive ut. Røst – med lang og stolt tradisjon for ekstremdemokrati og fiskebruk på hver en tilgjengelig stein – og med sterk fokus på å beholde produk-

sjonsmidlene på lokale hender – hadde altså sluppet ”fienden” inn i varmen. Det viser et samfunn og ikke minst ei næring i forandring.

Nye samarbeidsformer og nytenkning må til for å kunne gjøre fiskerinæringa så lønnsom og forutsigbar som mulig, faktisk også med tanke på klimaendringene. Dette ble Røst sin måte å gjøre det på – selv om tørrfiskproduksjonene fremdeles er det viktigste – med et samlet hengekvantum på Røst på rundt 4.700 tonn råvekt – det vil si 35% av det totale hengekvantum i Lofoten.

Samtidig har Lofotfisket flyttet stadig lenger ut mot Røst, og dermed har vi ikke vært i stand til å kunne ta unna den mengden fisk som blir landa her i en hektisk sesong, dvs. ca. 15 millioner kilo rund fisk. I stedet for å føre ut 4.500 – 5.000 tonn torsk, sei og longa, gir Røst Saltfisk Compagnie oss nå muligheten til å beholde og videreforedle fisken lokalt, og har i tillegg gitt ca. 17 nye arbeidsplasser til røstsamfunnet. Det tar vi i mot med glede! Røst er fremdeles den utkantkommunen i Norge med yngst befolkning. Vi er mange som har sett med bekymring på utviklinga her ute. [...] Nyetablering skaper optimisme – og Røst Saltfisk Compagnie skaper optimisme i et samfunn som er ekstremt sårbart, nettopp på grunn av vår avhengighet av fiskeriene.”

(Talen er forkortet)

Program for søndags- skolen på Røst våren 2007

Søndagsskolen møtes på menighets-
huset kl. 11.00

De datoene som står i kursiv er fami-
liegudstjenester der søndagsskolen
deltar:

18. mars

5. april, skjærtorsdag

– familiegudstjeneste

15. april

29. april

13. mai

*27. mai, 1. pinsedag – familiegudstje-
neste med sommeravslutning for søn-
dagsskolen*

KOM OG BLI MED DA VEL!

Musikkandakter og nattverdgdustje-
nester på Røst sykehjem våren 2007

Tid: Tirsdager Kl. 17.30

Sted: Dagligstua ved omsorgsbolige-
ne. Alle er velkommen!

20. mars - musikkandakt

8. april - (1. påskedag), nattverd-
gdustjeneste

17. april - musikkandakt

8. mai - nattverdgdustjeneste

22. mai - musikkandakt

5. juni – nattverdgdustjeneste



Halldis Sneve utenfor gammelkirka på Nordland – hvor hun virket som kirketjener gjennom mange år.

Foto: Magnus Eilertsen

En trofast kirketjener

Magnus Eilertsen

Halldis Sneve (85) har vært vår trofaste kirketjener i gammelkirka på Nordland gjennom en årrekke. I over 30 år virket hun i denne tjenesten, og sørget for at kirka var presentabel til enhver gudstjeneste.

Før elektrisiteten ble dagligdags, måtte kirketjeneren varme opp kirka ved hjelp av to fyringsovner. I forkant av hver gudstjeneste måtte derfor Halldis bære brensel fra kjelleren i prestegården og til kirka. Foruten å holde kirka ren, bestod

arbeidet også i å pusse messing og sølvtøy – som skulle være blankt polert til enhver tid.

– Alle har vi våre oppgaver her i livet, og jeg hadde altså fått denne jobben – derfor gjorde jeg det så godt som jeg kunne, forteller Halldis. Jeg satte stor pris på å jobbe i kirken, for meg var det et givende arbeid som gav meg en god følelse. Og det var godt å se at folk var fornøyd med det arbeidet jeg gjorde.

– Jeg gjorde ikke jobben for pengenes skyld, men betraktet det mer som en tjeneste for Gud, forteller Halldis Sneve. Respekten for Gud og for kirken har jeg båret med meg gjennom hele livet, sier hun. Budskapet har bestandig gitt meg glede, trygghet og trøst i hverdagen.

Halldis Sneve var en trofast kirketjener i mang en år. Men det hører også med til historien at oppsigelsestiden hennes langt fra var en kortvarig periode. Ikke mindre enn 12 år varte oppsigelsestiden før noen andre overtok etter henne i 1987.

Rask og farlig seilas over Biscayabukta

Rune Kr. Ellingsen og Finn Olav Olsen

PORTUGAL: Underveis har nådd Portugal etter en rask seilas over den beryktede Biscayabukta fra Frankrike til Spania. De 360 nautiske milene ble tilbakelagt på 68 timer, noe vi er meget fornøyde med.

Biscayabukta omtales ofte som en flaskehals, upålitelig og vindfull. Det var her den italienske adelsmannen Pietro Querini og hans menn fikk stormen som førte til skibbrudd og deres ankomst til Røst i en liten livbåt for snart 600 år siden. I Biscayabukta stuper havbunnen bratt ned fra 100 meter til over 4000 meters dyp i løpet av en distanse på bare rundt 12 nautiske mil. Fra vest står storhavet fra Atlanteren inn. Biscaya bør helst krysses før september, sies det. Vi krysset over i slutten av januar.

Flaks i starten

Underveis hadde flaks i starten, og vi fikk gode vinder fra nordøst. I en periode måtte vi faktisk gå for motor, for vi hadde ingen vind i det hele tatt. Alt så lovende ut, helt til den siste natten. Da kunne vi allerede se lysene fra landsbyene på den spanske nordkysten i horisonten. Plutselig gjorde Biscayabukta rett for sitt rykte, og en voldsom østavindskuling traff oss i siden. Etter noen timer med tårnhøye bølger og knallharde vindrosser ble det så dramatisk at vi måtte ta ned seilene helt, og vi følte oss som om vi var tilbake i Nordsjøen igjen. Vi startet motoren, og stampet de siste timene inn mot La Coruna.

Polvotter og langundertøy

På morrakvisten lyste det opp igjen, og vi

gled inn på havna til 17 grader i skyggen, blå himmel og klinkstilla, selv om kalenderen viste 28. januar. Der sto vi på kaia, søkkvåte og slitne, iført forakjeledresser, polvotter og langundertøy, skjeggete og med saltgrimete ansikter. Vi myste i undring på de fastboende som spaserte rundt på promenaden i shorts. De stirret like undrende tilbake. Vi må ha vært litt av et syn.

Jul og nyttår

Jula og nyttåret feiret vi henholdsvis i sjømannskirken i London og hos gode venner i Paris. Det franske TGV-toget går som kjent i 300 km/t og tok oss rundt i rekordfart. Vi rakk også et besøk på Normandiekysten, der den allierte invasjonen fant sted for over 60 år siden. Et besøk som vakte ettertanke. I skrivende stund befinner vi oss på sørkysten av Portugal, der vi forbereder overfarten til

Gran Canaria. En tur vi regner med å bruke rundt seks døgn på dersom været holder. Om nødvendig går vi inn til kysten av Marokko og venter på været der.

Den nye verden

På Gran Canaria skal vi pusse og reparere litt på Underveis før vi setter over Atlanterhavet mot Brasil og Den nye verden i slutten av februar. Vi har slitt for å komme oss hit, og det er med stor glede vi konstaterer at vi omsider er i varmere strøk. Nå kan vi pakke bort lue og votter for en stund, og endelig ta frem shorts og sandaler. Siden vi forlot Brest har vi hatt jevnlig besøk av delfinflokker som hopper og leker rundt båten i timesvis, vi har hatt besøk av kjælne tannhvalfamilier, og vi har sett enorme mengder med trekkfugler fra Norge og Lofoten; Havsule, lundefugl alke, og mange andre. Vi ønsker med dette alle kirkebladets lesere en fin vintertid, med godt vær og godt fiske utover.

Les mer om turen vår jorda rundt på nettsidene våre på www.underveis.net

DELFINER: Vi har sett utrolig mye delfiner siden vi forlot Brest. De hopper og spretter rundt båten i store flokker, ofte i timesvis. De vakre og tillitsfulle dyrene gjør oss glade.

Foto: underveis.net



Innholdsrik adventstid og julefeiring i Røst kirke

Thomas M. Wagle

Desembermåned var fylt av stor aktivitet i Røst kirke. 2. søndag i advent var det familiegudstjeneste med utdeling av 4-årsbok. Det var tre fireåringer til stede: Christina Hansen, Sofie-Alexandra Arntsen og Pernille Fagervik. Lovepreet Jassal og Regine Amanda Pettersen var henholdsvis i India og på Svalbard. Etter

gudstjenesten var det kirkekaffe/saft og juleverksted på menighetshuset.

17. desember hadde Røstkoret og barnekoret julekonsert i kirka sammen med solist Hildegunn Pettersen. Det var første julekonsert med Røstkoret på tre år, og det ble et fint gjenhør for en fullsatt kir-



Røstkoret lagde førjulsstemning med konsert i kirka 17. desember. Koret sang også på julaften.

Foto: Lill Berge



Utdeling av 4-årsbok. Christina Hansen, Sofie-Alexandra Arntsen og Pernille Fagervik tok stolte i mot sine 4-årsbøker.

Foto: Ragnhild Meland

ke. Dirigent for anledningen var kantor Mikael Rønneberg fra Rønvik kirke. Mikael gjorde en fantastisk jobb, og klarte å få det beste ut av begge korene. Arnfinn Ellingsen var konferansier og loset oss igjennom et rikholdig program som spente fra italienske opera-rier, engelske Christmas carols, til de kjente og kjære julesangene. Konserten var delvis et PR-stunt for å få flere med i Røstkoret. Særlig trengs det flere mannfolk. Etter konserten har flere nye sangere blitt med, så nå tror jeg vi kan garantere at det ikke blir tre år til neste julekonsert!

20. desember var det skolegudstjeneste i kirka. De drøyt 100 tilstedeværende fikk høre tre konfirmanter lese opp juleevangeliet (Sindre Fagervik, Sanne Holm og Johan Fredrik Johansen), mens 6. klassingenes flotte illustrasjoner ble vist på overhead. Gudstjenesten tok midtveis en overraskende vending da hele forsamlingen, litt urutinert, men til prestens store glede, begynte å klappe etter prekenen. Det ble også tid til et julebesøk i barnehagen, dvs. det var et julebesøk som mer og mer liknet på et påskebesøk. Fjorårets påskevandring i kirka hadde nemlig gjort så sterkt inntrykk på ungan, at de heller

ville snakke om den voksne Jesus som ble arrestert på dramatisk vis i Getsemane, enn det lille jesusbarnet i Betlehem. Etter å ha forsøkt å pense dem inn på julens budskap en stund, måtte jeg til slutt gi ungan rett: Det er jo påsken som er kirkens viktigste høytid, ikke jula. Takk for den påminnelsen.

Julaftengudstjenesten i Røst kirke ble en flott opplevelse. Rammen for gudstjenes-

ten var fantastisk. Et teppe av nysnø hadde gjort om Røstlandet til et vinterland. Inne skinte det fra masse julelys og ca. 150 par forventningsfulle øyne. To kor og et band var med og hjalp Røst menighet å synge julen inn. Stødig komp og god forsang fra Tor Arne Andreassen, Brynjar Åsland og Frode Hansen gjorde at hele kirkerommet ble fylt av "hellig sang med himmelsk lyd".

Velkommen til SJYROCK 2007 på Værøy 7. og 8.juli!

Sjyrock 2006 var en suksess. Takk til alle sponsorer for den støtten de har gitt. Uten dere så hadde denne festivalen ikke vært mulig. Vi takker jo selvfølgelig alle frivillige som hvert år stiller opp for å få dette til. Dere er uunnværlige! Og ikke minst takk publikum og bandene. Tror ikke det hadde vært så mye festival uten dere heller. Stor takk til dere alle!!

Se nettsiden med bilder fra i fjor. Programmet blir lagt ut så fort det er klart.
www.sjyrock.com

I «GAMMELT» FORMAT

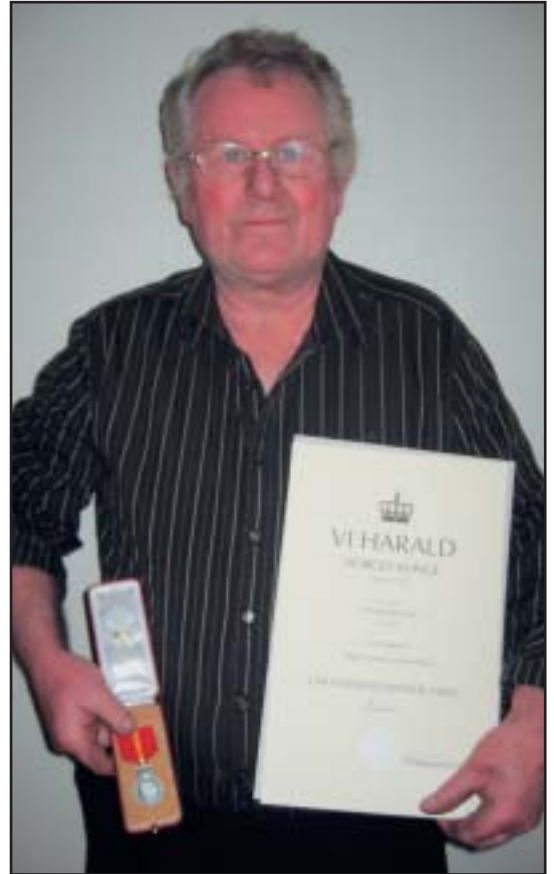
Gjennom årene har Kirkebladet hatt forskjellige formater. Det første bladet i 1957 var et enkelt skriveark brettet i to. Formatet gjorde nytten i mange år. Så økte man sidetallet, senere endret man formatet og "Kirkeblad for Værøy og Røst" ble etter hvert et omfangsrikt blad. De siste årene har Kirkebladet kommet ut i A4 format, men mange har etterspurt det gode, gamle formatet Kirkebladet hadde i så mange år. Fra 2007 har vi derfor endret formatet til det gamle og velkjente samtidig som vi har benyttet bedre papir og gått over til 32 sider mot tidligere 24 sider. Redaksjonen håper du blir fornøyd både med format og innhold, og hører gjerne fra deg.

Fra Slipen til det kongelige slott

Turid Arnesen

Det er fredag kveld og klokken nærmer seg 19.00. Kjell Arntsen har satt over kaffen på kjøkkenet på menighetssalen. Han ser fram til at så mange som mulig vil møte opp til sangøvelse i kveld. Samtidig tenker han som tidligere, at de som kommer de kommer og de som ikke gjør det har nok en gyldig grunn. Han er nå i hvert fall her, slik han har vært de snart siste førti årene. Når vi andre tar helg, - dirigerer han koret og dette gjør han vederlagsfritt. Kjell er den som alltid møter trofast opp og slik er han en inspirasjonskilde for medlemmene i Værøy mannskor.

Koret blir, som mye annet på øya, styrt av sesonger i fisket. I den travleste tida kan det være tynt på stemmene, men så tar det seg opp igjen, når sesongen er over. Slik har det alltid vært i det snart 80 år gamle koret, som nå også er Lofotens eneste mannskor. Men koret hadde neppe ennå bestått uten Kjell som dirigent. Og som om dette ikke er nok, - Kjell er også dirigent og drivkraft bak øyas musikkorps. Her har han vært med siden korpsets start i 1958 og her debuterte han som dirigent i en alder av 17 år. Kjell var da landets yngste dirigent! To år senere var han korpsets musikalske leder på



Kjell Arntsen er den tredje Værøyværingen som har fått Kongens Fortjenestemedalje i sølv. Her viser han fram både medalje og diplom.

Foto: Magnus Eilertsen

Skolemusikkorpsetsenes Landstevne i Oslo i 1964.

Korpset har øvelse hver torsdag!

I tillegg til øvelsene kommer også de mange opptredener koret og korpset har, på dager hvor vi andre som oftest har fri. Kjells datter Jill sa en gang at hun og hennes søsken hele livet hadde delt faren sin med resten av øya, på de fleste høytidsdager.

En kan på lure hva som driver og inspirerer en mann som Kjell, når resten av samfunnet er mest opptatt av å definere ord som tidsklemma og kvalitetstid. Kjell svarer på dette selv slik: "Koret og korpset er blitt en stor del av livet mitt.

Selvsagt kan jeg på enkelte dager være lei, men denne følelsen er totalt borte når jeg møter sangerne eller musikantene."

På mitt spørsmål om at det aldri har vært

snakk om noen form for honorar i forhold til jobben han gjør, svarer Kjell at dette har blitt tatt opp flere ganger. Men han kan ikke tenke seg noe slikt. Det dette gir ham, er lønn nok, sier Kjell.

Dog ble det i januar i år gitt bevis for at han gjør og har gjort en formidabel innsats for øyas sang- og musikkliv. På mannskolets julefest mottok, en på forhånd intetanende Kjell, Kongens fortjenestemedalje i sølv. For han selv og rundt de 90 som var tilstedet var dette en stor opplevelse. Den 12. mars er det så duket for møte med kongen på slottet. Dette blir selvsagt en stor dag for Kjell og datteren Jill som blir hans følge denne dagen.

Bibelutdeling til 4-åringene på Værøy

12.november 2006 var 10 forventningsfulle 4-åringene møtt opp i Nykirka for å få hver sin Barnebibel.

Biblene er fargerike, og tunge, men de aller fleste klarte å løfte den over hodet så alle i kirka fikk se. Allerede før jul hadde én av 4-åringene meldt tilbake til presten at nå hadde hun lest ut hele Bibelen!

Foto: Sigrid Valle



Begravelser ved hav

Hans Arne Hanssen

Grågule, trassige strå biter seg fast i den vindpiskede sletten ut mot storhavet, frådende hvitt, bare favner fra land. Vinden er sydost, steingarden i slettens nordende gir ingen ly. Et tredvetalls mennesker har tatt oppstilling i blåsten, mannfolk mest. De blottes sine hoder og prøver etter fatig evne å følge klokkerens forsang med sine brumlebasser – ”så ta da mine hender, og før meg frem ...” – den gamle versjonen, nyoversettelsen duger ikke her. Her trengs intet akkompagnement. Vindrokket og tungsjøens evige slag er basuner og pauker gode nok.

Presten, avhengig av babords vind, barhodet, får en brekker inn fra styrbord så issen blottes, og samarien flagrer som en stormslått fukk, revet ut av likene: ”av jord er du kommet...”. Begravelse ved havet! Eneste fargeklatt i denne grå, tungtmælende forsamling, er blomstene og kirkegårdstjenerens oransje kjeledress. ”... jeg kan ei gå alene, enn ei et fjed ...!”.

Det rasler i takkelasje, min gamle nabos blomsterprydete lettboat seiler fritt ned i sandbankens indre. Steady so! Fortøyningene er kastet loss for siste gang. ”Amen!” Hodeplaggene – sixpencer og kasjettluer – kommer på plass.

Ingen får fortelle meg at trauste, garvede juksafiskere står og griner? Været, det må være dette forbaskede surværet som får øynene til å vassflyte, og gjør dem rødsprengte.

”Har dokker hørt siste meldinga?” Jordnære havtreller. En utspekulert måte å få sagt det på: ”Takk for laget, og god tur!” Siste klo i frakkeslaget settes og forsamlingen krøker seg mot sydosten. De eldste, de med skrøpeligst framdriftsmaskineri, bryter ut av konvoien og bauer for seg selv inn mellom gravstøttene, tankefulle. ”Neste reis kan bli min”. Å nei, de slår ikke om seg med fakter og store ord disse sistereisguttene. Et ruglet håndtrykk, et bifallende, nesten usynlig nikk, eller bare det å møte fram, rett og slett, får uttrykke alt de bærer inni seg. Havtrellene.

Men du må kjenne terminologien for å kunne forstå – ”takk for laget!”

Det hender at saltvannsseileren, sjarkfiskeren, finner seg en lunere havn hvor han nyter sine siste, alders år. Lunt inne i en svartstille, taus vestlandsfjord, der frukttrær blomstrer i de bratte skråningene. Linestamp og straumskavler er et tilbakelagt stadium. Noe som var engang – i et



Foto: Ragnhild Meland

tidligere liv. Krokete, arrete hender graver i varm vårmold, klipper rosenbusker og ordner sirlige bed. I hans grånende hode regjerer ikke lenger "méa og stor-sjya", men stauder og tidligblomster. Den daglige kamp gjelder ikke lenger livet, men denne "helsikes løvetainna".

Løvetanna vinner til slutt.

Dypvannsulken og rosedyrkeren har for siste gang konsultert sitt barometer og sin almanakk. Den siste ankerplass blir en fruktbar, sørvendt moldbakke, med utsikt over fjorden og bygda. Det er høst, men langt fra avblomstret. Ennå er det skjønnhet igjen i hans kjære bed, og skogen står majestetisk og verner mot eventuell sniktrekk ved den siste havn.

En vakker siste reis: Et vell av blomster – hans alderdoms store lidenskap. Naboer

og venner i høytidsstemning rundt "lett-båten". Salmesangen slipper leppene annerledes og lettere her enn bak steingjerdet der nord i havbruset og kulingen. Men blir den vakrere ved det? Mon ikke havtrælenes røster klinger like inderlig og oppriktig?

Som sistemann, som en ydmyk første-reisgutt, trer du stille fram og gjør honnør for din ungdoms læremester: "Takk for laget!" Plutselig er du, dine mange år til tross, ikke så stor lenger. Du er alene igjen, og må av eget hode heretter takle de grunnleggende spørsmål i livet ditt, "finne méan" sjøl. Din gode læremester har lagt ut på sin siste reis. "Takk for laget."

Men de nye naboene der inne i fjorden forstår ikke helt denne min siste hilsen.

Skolejubel på Værøy

Magnus Eilertsen

Fredag 5. januar i år kunne både elever, lærere, foreldre og rektor slippe jubelen løs. Da stod nemlig det nye skolebygget på Værøy klart til bruk. Innflytingen ble markert ved at tidligere lærer, Ragnhild Varheim, foretok en høytidelig snorklip-ping ved hovedinngangen til nybygget.

I mars 2005 vedtok kommunestyret i Værøy å rive deler av det gamle skolen for å gi plass til nytt skolebygg. Det eldste byggetrinnet fra 1955 skulle jevnes med jorden, i tillegg til deler av byggetrinnet som stod ferdig i 1967. Ifølge vedtaket skulle fløyen som inneholder

gymsal og svømmehall stå igjen og isteden restaureres. Etter at vedtaket var gjort, kunne planleggingen starte – og anbudsrunde var neste skritt i retning av ny skole.

Rivingsarbeidet tok til i februar 2006, og en drøy måned senere var den aktuelle bygningsmassen revet og deretter fjernet fra skolegården. Jobben ble utført av de lokale entreprenørene Paal Arnesen og Frank Håkon Fagertun, som dermed fikk ansvaret for å rive en skole de selv hadde gått på.



Rektor Jan Arne Strøm stortrives i nye omgivelser på Værøy skole. Foto: Magnus Eilertsen.



Ragnhild Varheim fikk æren av å åpne den nye skolen. Varheim har vært lærer i en årrekke ved skolen på Værøy – og var også med da "nyskolen" ble tatt i bruk i 1955. Her sammen med ordfører H. Adolfsen og rektor J. A. Strøm (th). Foto: Magnus Eilertsen.

I juli startet man arbeidet med grunnmuren, og i henhold til planen skulle altså det nye skolebygget føres opp og tilknyttes lilleskolen fra 1999 – bygget som ble reist i forbindelse med 6-årsreformen. I august kom selve byggingen i gang, og i regi av byggefirmaet Malthus AS så en ny skole dagens lys på Værøy.

Byggingen ble ferdigstilt mot slutten av året, og ved årsskiftet stod rundt 850 kvadratmeter ny skole klar til bruk. Ettersom den mest nødvendige innredningen også var kommet på plass, kunne elevene flytte inn i nybygget like etter juleferien. Den midlertidige undervisningen på

idrettshuset og Sion kunne dermed ta en tillengt slutt. Nybygget rommer foruten ni klasserom også naturfagrom, grupperom, personalrom, kantine og kontorer. Totale byggekostnader beløper seg til rundt 15 millioner kroner.

– Nyskolen er bygd for et elevtall på rundt 100 elever. Pr i dag er vi 98, forteller rektor Jan Arne Strøm. Fortsatt gjenstår det noen detaljer før vi kan si oss helt ferdige, blant annet skal vi installere et trådløst nettverk i bygningen. Imidlertid må jeg si meg svært fornøyd med nyskolen. Det samme har lærerne gitt uttrykk for, sier Jan Arne Strøm.



Håkon Nilsen og Chris Røstgård henter melk i kantina på nye Værøy skole.

Foto: Magnus Eilertsen

– Det nye skolebygget har fasiliteter det gamle kunne se langt etter. Et topp moderne ventilasjonsanlegg ivaretar nå elevenes inneklimate på en tilfredsstillende

måte. Og så langt ser det ut for at nyskolen er tett, noe den gamle ikke akkurat kunne skryte på seg, sier rektor Jan Arne Strøm humoristisk.

Etterlyser slektninger på Røst

Min oldefar het Benjamin Manasse Hansen og kom fra Lekø. Han giftet seg med Marith Christoffersdatter fra Mo og slo seg ned på Røst. De fikk ni barn, 8 jenter og en gutt; Hans Benjaminsen, som er min bestefar. De bodde på Stammæs (G-nr.10a) i -75 tellingen. Jeg tror flere av søstrene til Hans slo seg ned på Røst. Hans dro til Alstadhaug og giftet seg med Helga Nikolaisdatter. Flere av deres barn er født på Røst, bl. a. min mor, Jesenie Nikoline Benjaminsen. Jeg har funnet en god del informasjon i slektsboka "Røstværingan", men skulle gjerne vite mer om min oldefar, bestefar og øvrige slektninger. Jeg er interessert i å komme i kontakt med nålevende slektninger som er bosatt på Røst, eller andre som har informasjon om min slekt. Kan noen hjelpe meg?

Vennlig hilsen Anne Grete Forwald

Telefon: 45607199 — Torridalsveien 220 — 4630 Kristiansand



Mor Marie 90 år den 31 januar 2007

Ho Mor er hennes ”familienavn” for oss. Men på Værøy er det ho Maja, og der ute har hun bodd hele sitt liv.

Hun har hatt seks barn, 13 barnebarn og har 25 oldebarn.

Maja har alltid vært ei misjonskvinne. Hun har i alle år vært aktiv i misjonsforeninger, og levende interessert i sang og musikk. Værøy dametrio var godt kjent både på Værøy og på stevner i distriktet.

Hun fikk også oppleve å feire diamantbryllup sammen med sin Eilif – som døde kun kort tid senere.

Ho Mor stelte med omsorg for sine og sitt hus så lenge kreftene strakk til.

Hun er nå pensjonær på Værøy Omsorgssenter.

Ennå kommer det strikkalester og vakre hekleverk fra hennes hånd.

Vi ønsker til lykke med 90-års dagen, og Guds fred over livskvelden.

*Fra dine barn, svigerbarn,
barnebarn og oldebarn.*

Kari Reklev Olsen gjenvolgt som leder av Røst menighetsråd

På menighetsrådsmøtet 25.01.2007 ble Kari Reklev Olsen og Oddfrid Mikalsen enstemmig gjenvolgt som henholdsvis leder og nestleder av Røst menighetsråd. Kirkebladet gratulerer menighetsrådet med dette kloke valget

KONFIRMANTENE KOMMER!

27. mars er nasjonal aksjonsdag for Kirkens nødhjelps fasteaksjon. Denne dagen går konfirmantene over hele landet fra dør til dør og samler inn penger. Årets aksjon har fått navnet ”Forglemmegei”, og går til verdens glemte konflikter. Ta vel i mot Røst- og Værøykonfirmantene når de kommer!

25. mars – Maria Budskapsdag –
Nykirka kl. 11.

1. april – Palmesøndag – Nykirka kl. 11.
Avslutning av Kirkens Nødhjelps
Fasteaksjon. Kirkekaffe

5. april – Skjærtosdag
Nykirka kl. 18 Kveldsmesse.

6. april – Langfredag
Gammelkirka kl. 11:
Pasjonsgudstjeneste
Nykirka kl. 18: Kveldsmeditasjon med
musikk.

8. april – Påskedag
Nykirka kl. 11: Festgudstjeneste

9. april – 2. påskedag
Gammelkirka kl. 11: Gudstjeneste

22. april – 2.s.e. påske
Nykirka kl. 11: Familiegudstjeneste med
kirkekaffe

29. april – 3.s.e. påske
Nykirka kl. 11: Nattverdsgudstjeneste

6. mai – 4.s.e. påske
Nykirka kl. 11.

17. mai – Nykirka kl. 12.

20. mai - 6.s.e. påske
Gammelkirka kl. 18
Samtalegudstjeneste med konfirmantene.

27. mai – Pinsedag
Nykirka kl. 11
Konfirmasjonsgudstjeneste

28. mai – 2. pinsedag
Gammelkirka kl. 11

3. juni – Treenighetssøndag
Nykirka kl. 11

17. juni – 2.s.e. pinse
Nykirka kl. 11

24. juni – 3.s.e. pinse
Nykirka kl. 11.

Forandringer kan forkomme, så følg med
på plakater, eller ring kirkekontoret.

ÅPNINGSTIDER VED VÆRØY MENIGHETSKONTOR

tirsdag 14.00 – 16.00

torsdag 14.00 – 16.00

fredag 14.00 – 16.00

Gudstjenesteliste for Røst

4. mars – 2. søndag i faste
Høymesse

25. mars – Fasteaksjonsgudstjeneste
Konfirmanter deltar. Dåp.

5. april - Skjærtorsdagsgudstjeneste
Familiegudstjeneste.
Skjærtorsdagsmåltid etter gudstjenesten.

7. april – Påskenattsgudstjeneste
Midnattsmesse kl. 23.00 med deltagelse
av korguppe

22. april – 2. søndag etter påske
Høymesse

6. mai – Samtalegudstjeneste med konfi-
manter

17. mai - Festgudstjeneste

27. mai – 1. Pinsedag
Familiegudstjeneste

3. juni – Konfirmasjonsgudstjeneste

10. juni – gudstjeneste med 50 års-kon-
firmanter

Velkommen til ”Åpen kirke” i Røst kirke

Røst menighet har åpen kirke én onsdag i måneden mellom kl. 20.00 og 22.00. Kirka er åpen for alle som ønsker ei rolig stund i kirka. Kom innom for å tenne et lys, be en bønn eller bare være stille i kirkerommet. Presten vil alltid være tilstede når det er åpen kirke, og du er velkommen til å stikke innom for en kopp kaffe og en prat, om lite eller stort.

Åpen kirke våren 2007:

Onsdag 4. april

Onsdag 9. mai

Onsdag 6. juni

Velkommen!

Hilsen Thomas prest



Søndagsskolen på Værøy

Alle barn er hjertelig velkomne til menighetens søndagsskole "Klippen." Målet med søndagsskolen er å gi barna trosopplæring. Først og fremst skal de bli kjent med Jesus.

Vi møtes i menighetsalen ca. hver 14. dag.

Vi prøver å variere aktivitetene, slik at

søndagsskolen skal passe for alle barn i alderen 3 – 10 år.

Vel møtt!

*Hilsen Michelle Skavhaug,
Turhild Kvalnes, Inghild Thomassen og
Edith Nybakk*

Foto: Sigrid Valle

Tor B Jørgensen ny biskop

Geir Valle



Foto: Henrik Dvergsdal

Tor B Jørgensen ble av Bispemøtets preses (leder), biskop Olav Skjevesland, biskop i Agder og Telemark, vigslet til biskop i Sør-Hålogaland Bispedømme i Bodø domkirke søndag 28.januar 2007. Til stede under vigslingen var også H.M kong Harald V, sammen med gjester fra søsterkirker i Sverige, Danmark, Finland, England, Japan og Sør-Afrika, samt en representant fra Metodistkirken og fra Norges Kristne Råd. Gamlebispen Øystein Larsen var der, og nabobispen fra Tromsø. Alle prostene i Sør-Hålogaland var tilstede, og samtlige

menighetene i Sør-Hålogaland var invitert til å være representert under høytidligheten ved prest, daglig leder (kirkeverge), samt en representant fra Menighetsrådene. Kultur- og kirkeminister Trond Giske representerte regjeringen, og der var flere representanter fra Fylkeskommune og Bodø kommune. Det var følgelig en helt fullsatt domkirke under gudstjenesten.

Etter gudstjenesten var det et fyldig kulturarrangement for de inviterte gjestene i Bodø kulturhus.



Hjertelig takk for all oppmerksomhet i anledning min 80-årsdag. Takk for alle telefoner, hilsener, blomster og gaver. Tusen takk til alle "mine" som kom reisende langveisfra for å feire sammen med oss. Jeg ønsker å rette en spesiell takk til Else-Berit og Raymond, som av naturlige grunner måtte stå for å ordne det hele i stand.

Hilsen Elsa Johansen, Røst

Tusen hjertelig takk for alle hilsener, blomster, gaver og besøk i forbindelse med min 80 års dag. Det gledet meg stort.

Hilsen Signe Røstgaard.

Hjertelig takk for oppmerksomheten i anledning min 80 årsdag.

Takk for besøk, blomster og gaver. En spesiell takk til mine nærmeste som hjalp til, og gjorde dagen så helt uforglemmelig.

Hilsen Betsy Karlsen.

Hjertelig takk for all vennlig deltakelse og blomster ved vår far Hilbert Person's bortgang.

Stor takk til alle som hjalp oss med praktiske gjøremål i forbindelse med bisettelsen.

Vi takker også betjeningen ved Røst helsesenter for vennlig og god pleie som han fikk til det siste.

Ellinor og Borghild.

Hjertelig takk for kaker, blomster, gaver og telefoner i anledning min 90 års dag.

Marie Pedersen.

Takk for oppmerksomheten i anledning min 80-årsdag.

Hilsen Åsmund Karlsen, Røst

Slektsboka "Røstværingen" til salgs

Røst historielag har slektsboka "Røstværingen" til salgs.

Røstværingen Knut E. Nilsen har samlet stoffet, og i boka finner du en oversikt over alle som har bodd på Røst, fra så langt tilbake som det er kjent og frem til 2004.

Røst Historielag har utgitt boka, og den er til salgs for kr. 250,- + evt. porto på kr. 100,-. Ønsker du å kjøpe boka, ta kontakt med Røst Historielag: Elin Pedersen, mobil: 92045590 e-post: elinpedersen54@hotmail.com May Storåker, mobil: 90755089

Kjære mamma, mor, oldemor - og svigermor, Reidun Fagertun



Minneord om Roald Karlsen

Kjære pappa

27. januar fikk vi den triste beskjednen om at du pappa var død. Jeg som snakka med deg i telefonen kvelden før. Du var jo syk og hadde vært på Bodø-sykehuset. Jeg var og besøkte deg da du lå på sykehuset. At det skulle bli siste gang jeg så deg, er ufattelig. Det har blitt mange tårer og sinne over at du måtte dø – jeg var jo så inderlig glad i deg – men jeg har mange gode minner om deg pappa; alle de fine turene vi hadde på holmer og skjær, og på Skomvær. Det blir tungt å komme hjem til Røst når du ikke er der. Jeg tenker spesielt på mamma og Terje, som sto deg nær den siste tiden. Jeg er så glad for at akkurat du var min pappa, og jeg takker deg for den tiden vi fikk sammen. Savner deg. Takk for alt pappa.

Vigdis

Du har alltid vært og vil alltid være for oss en forunderlig vakker blomst
— en stråle av ro, bevegelse og nærhet
— en mamma som hadde øye og hjerte for alt levende
— nærmeste familie, slekt, venner og naboer

Det var ikke bare det nære eller de nære du så - også mennesker du møtte på dine reiser - eller som på en eller annen måte trengte et smil - litt omtanke hadde du noe å gi.

Du var viljesterk, arbeidsom, rolig og yndig i en og samme person.

Tante Kirsten har mange ganger fortalt historien om da tante Svanhild, som du gikk på husmorskolen sammen med i Danmark, tok deg med til Fagertun i en ferie. Der lånte du senga til hennes eldste bror. Han var borte, men kom uventa heim, og der lå du og sov. Han ble din ektemann og vår pappa.

På samme måte - og med samme ynde døde du så alt for tidlig - det gikk så fort og det var uventa. Dagen ble 11. juni 2006 heime i Moloveien sammen med oss og familien. Ditt siste ønske var å komme ut av sykehuset - komme ut i frisk luft, sol og få ro - det ønsket fikk du oppfylt.

Hva husker vi best?

Din vilje og kraft til å gjøre Thule, vårt heim til et harmonisk, trygt og gjestfritt sted å vokse opp i, og å besøke.

Alle de timer, dager du brukte til å trille ut møkker og jord i hagen for å få alt til å spire og gro - vakre planter og trær i alle regnbuers farger.

De seine kvelder hvor du satt bøyd t over symaskinen for å sy om klær til den fineste stas for oss tre jenter.

Hvordan du tryllet fram broderier, hekletøy - og lot skyttelen gå i veven, før du tok fram leire og pensel og formet de fineste figurer.

Tidlig opp med kaffekoppen, nystekte vafler, sittende ved stuevinduet speidet ut over Vestfjorden, vaska klær, bakt grove brød, gjort fjøsen - planlagt og organisert en hel dag før vi andre var våken, eller hadde tenkt å stå opp.

Din trang til å komme deg ut på tur - gå/vandre - plukke blomster og bær. Du så og lyttet til fugler, fulgte en sommerfugls flagrende rytme eller berget en edderkopp som var i ferd med å miste taket i spinndelvevet. Du undret deg over sammenhengen i naturen.

Vi kan ikke glemme den maten du forbedte heime og som niste til tur.

Din utrettelige vilje og evne til å ta del i og

ansvar for utviklingen av Holmen Fiskekjøp AS, en stor eksportbedrift i Lofoten. Full dag på kontoret, dernest inn for å gjøre alt som skulle gjøres, middag på bordet og leksehjelp til oss jenter. Vi husker også at middagen ble varmet både en og to ganger for pappa var alltid sein og han gikk helt opp i arbeidet på "Holmen".

Alle turer ut til Nordlandshagen for å se heim til Helle og Buvågen - mimre om og fortelle oss om din lykkelige og trygge barndom og oppvekst - om han far Ole og ho mor Johanna på Helle, som du respektert så dypt.

Nå er ringen sluttet - det er et halvt år siden du døde

"Se oftere mot nord.

Gå mot vinden, du får rødere kinn. -

Finn den ulendte stien. Hold den.

Den er kortere.

Nord er best.

*Vinterens flammehimmel,
sommernattens solmirakel.*

Gå mot vinden. Klyv berg.

Se mot nord.

Oftere.

Det er langt dette landet.

Det meste er nord."

Rolf Jakobsen

Dette er en hilsen for å fortelle at døden er ingen avskjed - døden gir en ny dimensjon til livet.

Fra dine døtre

Berit, Anne og Tove Johanna

Minneord om Ester Breivik

Vår kjære søster Ester døde lille julaften 2006 på Værøy eldresenter. Ester fikk jo oppleve å være på sentret det siste året hun levde, og der trivdes hun og syntes hun hadde det så bra og at alle var så snille mot henne.

Vi hadde god kontakt med Ester selv om vi bor langt unna. Så det ble mange telefonsamtaler. Hun hadde sånn omsorg for oss alle. Det er et stort savn for oss at Ester er borte, men vi har så mange gode minner som vi vil ta vare på. Og vi vil alltid minnes Ester som den gode, snille storesøstra vår. Ester, vi vil aldri glemme deg.

Vi vil takke alle som deltok i Esters begravelse og takk til alle som sendte blomster. Takk til Marianne som sang i kirken, og en takk til alle som medvirket til at det ble en verdig og fin stund både i kirken og på eldresentret.

Lilly, Frida, Henrik og tantebarna

KIRKEBLAD FOR VÆRØY OG RØST

REDAKTØRER:

Anita Hardy
kirkeverge
8063 Værøy

Tel: 760 95 227

Fax: 760 95 249

e-mail adresse
redaksjon@kirkeblad.no

Ragnhild Meland
8064 Røst

Tel: 76096469

Mobil: 93083990

e-post:
ragnhild.meland
@gmail.com

Trykk:
Nr.1 Arktrykk A/S
Mysen

Bankgiro: 4509 23 32350

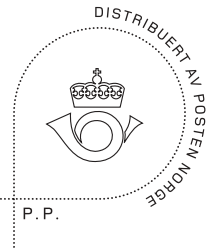
Takk for gavene !

På grunn av plassmangel må gavelisten utgå denne gangen. Men vi retter en hjertelig takk til alle bidragsytere som så rundhåndet har sendt sine bidrag til "Kirkeblad for Værøy og Røst"! Kirkebladet er finansiert av de mange frivillige gavene vi får – og en stund så det mørkt ut for Kirkebladets videre skjebne. Men som du nok forstår, har givene ikke sviktet. Likevel trenger vi fortsatt en dugnadsinnsats for å sikre bladets videre framtid.

Redaksjonen

B

NORGE/NOREG



Returadresse: Værøy menighet, 8063 Værøy

**RØST****Døde:**

Hilbert Peder Olai Født: 09.08.1912
Person Død: 12.12.2006

Irene Marie Jensen Født: 19.12.1923
 Død: 01.02.2007

VÆRØY**Døpte:**

Sverre Arnesen Født: 19.04.2006
 Døpt: 26.11.2006

Stian Arnesen Født: 01.07.1998
 Døpt: 26.11.2006

Dennis Bensvik Født: 26.08.2006
 Døpt: 07.01.2007

**PRESTENE PÅ
VÆRØY OG RØST**

Sokneprest på Værøy
Geir Valle
8063 Værøy
Tel: 760 95 240
Tel. privat: 760 95 420

Sokneprest på Røst
Thomas Mediaas Wagle
8064 Røst
Tel: 76096133
Tel. privat: 76096469
Mobil: 41127894

Døde:

Einar Rudolf Lorentzen Født: 05.09.1936
 Død: 15.12.2006

Ester Johanne Breivik Født: 20.03.1920
 Død: 23.12.2006

Værøy skole, Nordland.

Nordland fikk svært tidlig fast skole. Men skolen ble både flyttet, ombygd og påbygd – og slik den framstår i dag med lærerbolig i den ene enden, kan den føres tilbake til 1881. Skolen ble lagt ned i 1967.

Foto: Dag Sørli